

Orde van dienst
op 6 juni 2021 aanvang 10:00 uur
in de Hoeksteen
Voorganger: Dhr. Dijkman, Sauwerd
Organist: Freek Reitsema

- **Woord van welkom**

- **Lied 316, 1-3**

1. Het woord dat u ten leven riep
is niet te hoog, is niet te diep
voor mensen die 't zo traag beamen.
Het is een teken in uw hand,
een licht dat in uw ogen brandt.
Het roept u dag aan dag bij name.
3. Het is ook in de hemel niet,
hoe vaak gij ook naar boven ziet
en droomt van bovenaardse streken.
Wat gij ook in de sterren leest,
alleen de Geest beroert de geest,
alleen het woord kan 't hart toespreken.

- **Stil gebed**

- **Bemoediging en groet**

V: Genade zij u en vrede, van God onze Vader, en van Jezus Christus, de Heer.
G: Amen.

V: Onze hulp is in de naam van de Heer

G: die hemel en aarde gemaakt heeft

V: die trouw houdt tot in eeuwigheid

G: en niet laat varen het werk van zijn handen

- **Gebed van verootmoediging**

V: Barmhartige God, Gij die omziet naar uw volk en zoekt wat verloren is geraakt,
Gij die bevrijdt wie in duisternis gevangen zit, wij komen tot U.

G: Zie ons aan zoals wij zijn: vol van onszelf, met de last van het verleden op
onze schouders:

... gebedsstilte ...

Vergeef ons, heer,
maak ons tot uw mensen,
vol van genade.
Open ons naar U
en naar elkaar,
naar uw toekomst.

G: Amen.

- Genadeverkondiging

Psalm 103:8-12

Liefdevol en genadig is de HEER, hij blijft geduldig en groot is zijn trouw.
Niet eindeloos blijft hij twisten, niet eeuwig duurt zijn toorn.
Hij straft ons niet naar onze zonden, hij vergeldt ons niet naar onze schuld.
Zoals de hoge hemel de aarde overspant, zo welft zich zijn trouw over wie hem vrezen.
Zo ver als het oosten is van het westen, zo ver heeft hij onze zonden van ons verwijderd.

- Lied: 316, 4

4. Het woord van liefde, vrede en recht
is in uw eigen mond gelegd,
is in uw eigen hart geschreven.
Rondom u klinkt de stem van God:
vrijspraak, vertroosting en gebod,
vlak vóór u ligt de weg ten leven.

- Lezing van de wet

Uw woord houdt stand voor eeuwig, o HEER,
van geslacht tot geslacht duurt uw trouw,
want Gij spreekt tot ons:

V: Ik ben de HEER, uw God,
die u weggevoerd heb uit het land Egypte, uit het diensthuis.

G: Geprezen zijt Gij in eeuwigheid.

V: Gij zult geen andere goden hebben voor mijn aangezicht.
Gij zult u geen beeld of gestalte maken
van wat dan ook in de hemel, op de aarde
of in de wateren onder de aarde.
Gij zult u voor hen niet buigen en hen niet dienen;
want Ik, de HEER, uw God, ben een God vol afgunst,
die de wandaden van de vaders bezoek aan de kinderen,
tot in het derde en vierde geslacht
van hen die Mij haten,
maar die goedheid betoon
tot in het duizendste geslacht

van hen die Mij liefhebben
en mijn woorden onderhouden.

G: Geprezen zijt Gij in eeuwigheid.

V: Gij zult de Naam van de HEER, uw God,
niet vals gebruiken,
want de HEER laat niet ongestraft
wie zijn Naam vals gebruikt.

G: Geprezen zijt Gij in eeuwigheid.

V: Gedenk de sabbatdag; die zal u heilig zijn.
Zes dagen zult gij dienen en al uw werk doen,
maar de zevende dag is de sabbat,
voor de HEER, uw God.
Dan zult gij geen werk doen, gij niet,
uw zoon en uw dochter niet,
uw dienaar en uw slavin niet,
uw vee niet,
zelfs niet de vreemdeling die binnen uw poorten woont.
Want in zes dagen
heeft de HEER de hemel en de aarde gemaakt,
de zee met al wat daarin is,
maar op de zevende dag rustte Hij.
Daarom heeft de HEER de sabbatdag gezegend en geheiligd.

G: Geprezen zijt Gij in eeuwigheid.

V: Houd uw vader en moeder in ere,
opdat uw dagen verlengd worden
in het land dat de HEER, uw God, u geven zal.

G: Geprezen zijt Gij in eeuwigheid.

V: Gij zult niet moorden.
Gij zult niet hoereren.
Gij zult niet stelen.
Gij zult niet leugenachtig tegen uw naaste getuigen.

G: Geprezen zijt Gij in eeuwigheid.

V: Gij zult niet begeren het huis van uw naaste;
gij zult niet begeren de vrouw van uw naaste,
zijn dienaar, zijn slavin, zijn rund of zijn ezel,
of wat ook maar van uw naaste is.

G: Geprezen zijt Gij in eeuwigheid.

Uw woord houdt stand voor eeuwig, o HEER,
van geslacht tot geslacht duurt uw trouw.

- **Orgelspel**

- **Gebod om de heilige Geest**

- Lezing: Exodus 5:1-23; 6:1

Mozes en Aäron voor de farao; de onderdrukking verzwaard

⁵Hierna gingen Mozes en Aäron naar de farao, en ze zeiden tegen hem: 'Dit zegt de HEER, de God van Israël: Laat mijn volk gaan, om in de woestijn ter ere van mij een feest te vieren.' ²'Wie is die HEER, dat ik hem zou gehoorzamen?' vroeg de farao. 'Waarom zou ik de Israëlieten laten gaan? Ik ken de HEER niet en de Israëlieten laat ik niet gaan.' ³Ze zeiden: 'De God van de Hebreëen is naar ons toe gekomen. Sta ons toe drie dagreizen ver de woestijn in te trekken om de HEER, onze God, daar offers te brengen. Anders treft hij ons met de pest of met het zwaard.' ⁴Maar de koning van Egypte zei: 'Mozes en Aäron, hoe durft u het volk van zijn werk af te houden? Vooruit, aan het werk!' ⁵En hij voegde eraan toe: 'Dat volk is nu al veel te talrijk, en dan wilt u ook nog dat ze ophouden met werken!'

⁶Nog diezelfde dag gaf de farao zijn slavendrijvers en de opzichters dit bevel: ⁷'Jullie mogen het volk geen stro meer geven om stenen te maken, zoals jullie tot nu toe deden; voortaan moeten ze zelf stro gaan zoeken. ⁸Maar eis wel evenveel stenen van hen als altijd, het mag er niet één minder zijn. Ze zijn lui! Daarom roepen ze dat ze hun God offers willen gaan brengen. ⁹Ze moeten harder aan het werk gezet worden, dan hebben ze geen tijd meer om naar zulke verzinsels te luisteren.'

¹⁰De slavendrijvers en opzichters brachten aan het volk over wat de farao had gezegd: dat hij hun voortaan geen stro meer gaf, ¹¹en dat ze zelf stro moesten zien te vinden maar geen steen minder mochten afleveren. ¹²Daarop zwermden de Israëlieten over heel Egypte uit om stoppels te zoeken ter vervanging van het stro. ¹³En de slavendrijvers joegen hen op en eisten dat ze iedere dag evenveel werk zouden afleveren als toen ze het stro nog kregen. ¹⁴De Israëlitische opzichters die door de slavendrijvers van de farao over het volk waren aangesteld, werden afgeranseld; zij kregen te horen dat ze de laatste dagen niet hetzelfde aantal stenen hadden afgeleverd als tevoren. ¹⁵Ze klaagden hun nood bij de farao. 'Waarom behandelt u uw dienaren zo?' zeiden ze. ¹⁶'We krijgen geen stro meer, en toch worden we gedwongen om stenen te maken. En wij worden afgeranseld, terwijl de schuld bij uw volk ligt.' ¹⁷Maar de farao antwoordde: 'Lui zijn jullie, alleen maar lui! Daarom willen jullie offers aan de HEER gaan brengen. ¹⁸Vooruit, onmiddellijk aan het werk! Jullie krijgen geen stro, en jullie leveren hetzelfde aantal stenen.'

¹⁹De Israëlitische opzichters beseften hoe slecht zij ervoor stonden, nu de farao zelf tegen hen had gezegd dat de dagelijkse hoeveelheid stenen die ze moesten afleveren niet verminderd werd. ²⁰Toen ze het paleis uit kwamen troffen ze Mozes en Aäron aan, die op hen stonden te wachten. ²¹'Moge de HEER u hiervoor straffen!' zeiden de opzichters tegen hen. 'U hebt ons bij de farao en zijn dienaren een slechte naam bezorgd. U hebt hun een zwaard in handen gegeven om ons te doden.'

²²Toen wendde Mozes zich opnieuw tot de HEER en zei: 'Heer, waarom behandelt u dit volk zo slecht? Waarom hebt u mij hierheen gestuurd? ²³Vanaf het moment dat ik bij de farao ben gekomen en hem in uw naam heb toegesproken, wordt

het volk nog slechter door hem behandeld. U hebt uw volk niet bevrijd – integendeel!’

6¹Maar de HEER antwoordde hem: ‘Nu zul je zien wat ik de farao ga aandoen: ik zal hem met harde hand dwingen mijn volk te laten gaan, hij zal het zelfs uit zijn land weggagen.’

- **Lied: 114, 1-4**

1. Toen Israël uit Egypteland ging,
Jakob zijn vrijheid vol vreugde ontving,
zij 't vreemde land ontkwamen,
werd Juda aan de Here toegewijd,
werden tot rijk van Gods volkomenheid
al Israëls stammen samen.

4. Beef dan, gij aarde, voor Israëls Heer,
krimp voor zijn aanschijn en buig u terneer,
laat u door God bedwingen
die water wellen deed uit de woestijn
en uit de harde steenrots een fontein
van lafenis ontspringen.

- **Lezing: Marcus 2:23-28; 3:1-6**

²³Eens liep hij op een sabbat tussen de korenvelden door. Zijn leerlingen gingen de velden in en begonnen aren te plukken. ²⁴‘Kijk eens!’ zeiden de farizeeën tegen hem. ‘Waarom doen ze iets dat op sabbat niet mag?’ ²⁵Maar hij antwoordde: ‘Hebt u dan nooit gelezen wat David deed toen hij en zijn metgezellen gebrek leden en honger hadden? ²⁶Hij ging het huis van God binnen – Abjatar was toen hogepriester – en at van de toonbroden, waarvan alleen de priesters mogen eten. En hij gaf ze ook aan zijn mannen te eten.’ ²⁷En hij voegde eraan toe: ‘De sabbat is er voor de mens, en niet de mens voor de sabbat; ²⁸en dus is de Mensenzoon ook heer en meester over de sabbat.’

³1Weer ging hij naar de synagoge. Daar was iemand met een verschrompelde hand. ²Ze letten op hem om te zien of hij die op sabbat zou genezen, zodat ze hem zouden kunnen aanklagen. ³Hij zei tegen de man met de verschrompelde hand: ‘Kom in het midden staan.’ ⁴Aan de anderen vroeg hij: ‘Wat mag men op sabbat doen: goed of kwaad? Een leven redden of het vernietigen?’ Maar ze zwegen. ⁵Hij keek hen boos aan, maar ook diepbedroefd vanwege hun hardleersheid, en toen zei hij tegen de man die in het midden stond: ‘Steek uw hand uit.’ Hij stak zijn hand uit en er kwam weer leven in. ⁶De farizeeën verlieten de synagoge en gingen meteen met de herodianen overleggen hoe ze hem uit de weg zouden kunnen ruimen.

- **Verkondiging**

- **Orgelspel**

- Lied: 756, 1-5

1. Laat komen, Heer, uw rijk,
uw koninklijke dag,
toon ons uw majesteit,
Messias, uw gezag!

5. Dat alle tirannie
eens zal geleden zijn?
O sabbat Gods! En zie,
dan zal het vrede zijn!

- Geloofsbelijdenis

A: Ik geloof in God de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde;
en in Jezus Christus, zijn enige Zoon, onze Heer,
die ontvangen is van de Heilige Geest,
geboren uit de maagd Maria,
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven, en begraven,
die is neergedaald in de hel,
op de derde dag opgestaan van de doden,
opgevaren naar de hemel
en zit aan de rechterhand van God,
de almachtige Vader,
vanwaar Hij zal komen om te oordelen de levenden en de doden;
Ik geloof in de Heilige Geest,
de heilige katholieke kerk,
de gemeenschap der heiligen,
de vergeving van zonden,
de wederopstanding des vleses,
en het eeuwige leven.

- Dankgebed

- Voorbeden

V: Daarom bidden wij

G: God van liefde, toon ons uw goedheid.

- Onze Vader

**Onze Vader die in de hemelen zijt
Uw Naam worde geheiligd;
Uw Koninkrijk kome;
Uw wil geschiede,**

**gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid.
Amen.**

- Slotlied: 425

1. Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord,
in Christus verbonden, tezamen gezonden
op weg in een wereld die wacht op uw woord.
Om daar in genade uw woorden als zaden
te zaaien tot diep in het donkerste dal,
door liefde gedreven, om wie met ons leven
uw zegen te brengen die vrucht dragen zal.

- Uitzending en zegenbede

V: In ons hart en in ons huis

G: De zegen van God

V: In ons komen en in ons gaan

G: De vrede van God

V: In ons leven, op onze zoektocht

G: De liefde van God

V: Bij het einde, nieuw begin,

**A: De armen van God om ons te ontvangen,
thuis te brengen. Amen.**